Dr. B. GERZABEK
Славянський Русинъ Лѣкарь и Хирургъ Русинъ и Канадѣ
СПЕЦІАЛІСТЪ ВЪ УСѢХЪ СЛАБОСТЯХЪ
Приймає щодня день від 9. до 12. 913 SELKIRK AVE. на ріжу Dufferin & Pritchard
Телефонъ: 3. 1. 1. 1

АВСТРІЯ І УКРАЇНЦІ.

З приводу тов. Трильовського в парламенті 18. падолиста 1913.

Наші чільні політики не знають ані здержливости ручні заходи російських політиків а супроти українського народу а в Галичині ведуть таку політику, яка лише здержить напрід і веде силами приготовлення грунт для русофільського світання.

Згадаю коротко — як примір — про одні інтересний випадок, котрого не люди не забули.

На весні 1912 року приїхали приятелі з гори, щоби зустрінути Короля Франц Йосифа особист попрощання свого єдиного дрягоміл через Галичину до Відня у Коломиї та перебували там з своєю жінкою Литою пару місяців.

Тут розходило си очивидно о те, щоби будучому престолонаслідникови дати нагоду бачити ніякими ділами і населенє тай взагалі пізнати ся ближше з народом. Нам сей переводимо досить дручно а вражливо краю могла навіть помічники си деякою популярною серед українського народу.

В Коломиї пасповано навіть комітет, котрий з тої нагоди мав устроїти виставу українського домашнього промислу. Той комітет зверпув ся до цісаря з просьбою, щоби ар хинаяний пан розволив обіхати провінціонал над виставою. Для 15 червня 1912 р. мали відбути ся отворене тої виставки в Коломиї а 3. мая була дотична просьба уже в цісарській канцелярії. Всі хотіли жити так, як ніколи, ще не було, що робити, треба було вивести ще пару тижднів бо й пару місяців — нема відповіди. Пригнічене настрій ширило ся між людьми, коли ще 10 червня не було ніякої відповіди. Ще потягнено до міністерства (Посол др. Загайєвіч: Чуже ці міг може уважкнити розпоряджень міністра?) Пенцель, що ні, та й справді по кількох днях прийшла. А що комітет не міг ще дворотньої рецепції (на котрій особи власноручно по одному представлені) — не було що робити, треба було вивести ще пару тижднів — тепер уже за цісарським рецепціон.

Та ясне, що панам; краєвим видно не було приємно, що Україні взагалі устроює виставу, що запросили за 20 днів, а не давно перед тим ані не знали, що такий по тім ділі, що архиєпископ пару та ще архиєпископ пару та ще архиєпископ пару та ще

КАНАДА

часопись просьвітна, економічна і політична виходить кождого тижня у вівторок.

Видавці: Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата $1.00
На границю $1.50
Окремого числа ..... 5ц.

Адрес Редакції і Адміністрації:
"КАНАДА"
261 Fort Street.
Winnipeg. Манітоба.

CANADA

Ruthenian Weekly

Published by
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA

Subscription per Year $1.00
Foreign Countries, $1.50
Single Copies 5c.

For advertising rates and all business matters address:
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str., Winnipeg, Man.

Уваги.

РАДИ ПРАВДИ, АБО ПАРТ СЛІВ АМЕРИКАНСЬКИХ "СВОБОДТ."

В 21 ч. американськ. "Свобода" зволила сказати і свою гадку, титулуючи его "Не адже раніше, або Карманщина в Канаді."

Добре в критикувати кождого, але, як ми вже перед тим порадили, критика мусить бути здорова і писана лише для користи а не для чого иншого. Хто читав або буде читати ще дане число, то побачить, що писаці зі "Свободи" не ходили, як ніби сам каже "для науки другим", а противно, ему не хотіло цитинути своїх чотирьох рядків на спростованє всього, що написав проф. Карманського.

Инше, згадливий писака також закликавший поет і заступник учителя Петро Карманський. Вікси-Ви наше листа, щоби нам дати деякі інформації? Коли Ви сьвідомо не написали, то як Вас розуміти? Коли ні, то воно говорите не хочете, то вже не знаю що ще кілька разів в одній і тій самій статті? Чи справдаді Ви не в котрім з сих случаїв? Не бійтеся, що ми боять ся і відповіли, що ми не знаємо, що ви не університету. Студенського в нас нема голос. Ніби є, але він Вам дасть такі інформації, котрі вас не будуть вдоволяти. Ви, котрі вживаєте Канадійською Фарм. Ви, котрі вживаєте Вам, що дуть в суперіз з Вашими твердженнями.

Ви також вибираєте проф. Карманського его літературні заберанє. вишпчи, що ви ні в Руській Буки по ділові по цілості по жанрах і якість книг. І сих любителька читаючих де хоче їх дий попирає "Канад. Фармер".

Ви вставляєте ся за "Канад. Фармера" та за "Хуторянина". Чи знаєте Ви хто сей "Хуторянин"? Ви знаєте Ви хто сей "Канад. Фармер"? та за "Хуторянина". Чи знаєте Ви хто сей "Голенєв"? Чи знаєте Ви хто сей "Голенєв"? Чи знаєте Ви хто сей "Голенєв"?

ЛЕСЬ МАРТОВИЧ.

КВІТ НА ПЯТКУ.

Завдяки заходам отця Альойзія-вибрали громадяне виборцем Миколу підвалочного. Отець Альойзій виповнив ему картку імєнем руського кандидата тай писали его в місто на вибори. Та не так то виборщи був разний отець Альойзій. Ще того, що всьо стало са так, як він намерял говорити.

Бо то так було (треба значити з кінця):

Два тижні тому назад був у отця декана соборчик і при тій нагоді обговорювали гості справу виборів. При тім говорили ся найбільше отець Альойзій, бо хотів, аби его думка верх узяла. Сидівши за столом, верти ся отець Альойзій на крісли на всі боки, зазирав слухачам просто в очи, щоби їх змусити до вважного слухання і стріпнував рукою по раз утем, наче пір, що ним ся запахов. „Се робив отець Альойзій тоді, коли зазвичай, що хто небудь хоче ему перечити.

"Узнаю, пане добродію, на вагу всілякі фактом я, пане добродію, що треба висловити мою думку, бо я будучи о тім переконаний, а ви — пане добродію — того, же инакше є з тими вічами" — говорив ся отець Альойзій (не так то легко говорити кисленарію!), загледівши в очи отцю декану що з нетерпячкою заграв з ніг лоба до сідалиці, чи вже накрикнуть до речері.

"Добрак, пане добродію, дігтаїли" — провадив далі отець Альойзій — "але не треба того. Бо ги на чоловік, пане добродію? Я, примірем, того, мої засада — пане добродію — повинно ся шанувати до всяких чоловіків, що лише. Як я кажу — пане добродію — не перебивувати. Бо чому? Ми, пане добродію, в примірі положенію. Вело ніз міру то є, прошу, чудесна загадка. Мушкоман за богато накладає ся до гадки тими вічами, а пригадую ся моїм собі, що ми, пане добродію, того. Коли ми з нашого боку будучи, пане добродію, напоганяли, а прошу ж вас, несвоєчинні, ми є таки священники в люде. Сего мені ніхто не годен заперечити."

І тими словами зверши ся о. Альойзій до отця Василя, що сего мали всі за рацінала. Очевидячки о. Альойзій думав, що о. Василь хоче ему перечити.

"Ніся казав чи треба нам — пане добродію — перебивенітей? Добре тому, що є мені, ему, пане добродію, так ся, що нам мужам, то мійський робітник, котрому наговорити ніякі постовані їдні тай гадки. Але ж ми знаємо, пане добродію, що мужик се Грицько, Семен, Іван — отой всі мужики, а вертаючи, пане добродію, чи ми знаємо мужи. Ніх більше ми знаємо, пане добродію, що того. Тому не перекажимось пане добродію, перше загадок що, пане добродію — знаємо не здіть в наїр всіда, але о самі загадки. Але прошу, прошу я дячно моєму замітю не робіть з тим великої „Ельшпрінгіяди".

При тих словах затріпав о. Альойзій пальцями під правим вухом, бо запікало що о. Василь, пастирем ся ему перечити.

Отець Альойзій говорив дще довінько, аби висказав свої погляди на виборчу справу. От як погляди були такі:

1. Не треба нам жадних перебірочних вічів у жадних виборчих вітаній.

2. Ціла виборча робота повинна бути лиш така, що сьвященики з своєї сели має поставити ся про виїр певного чоловіка на виборця й пашпати ему картку.

3. Сей чоловік має бути той, хто безусловно ніде не дасть сьвященика.

Погляди сих не показали ніякої ясності на соборчику і ледви тай такий просто вибідний собі для того о. Альойзія. Але ще сьогодня більше розбурхував ся він, коли побачив, що священики сходили ще перебивав, постановили переговорити за тим ділом — свом приладом.

З того то причини поставав ся о. Альойзій, що з'ставив ему виборці-виборчим Миколу Нігалевого.

Микола відмовляв — не сидів о. Альойзій. Добре собі заховавши рідко який чоловік день Миколи або его жінка ся не бували чого в о. Альойзія. Просить примірем гості до себе, треба буває помічників, варіг же и посилають до Миколи. Або знаєте може прирід робота на сумні в господарстві, може, не Миколи? Де-не-де треба Миколі коня одолжити, або сіялка прийшла, то отець уже на виробі.

Сегодня ж шінов Микола голосувати, о. Альойзій ледви жінки его вибороту з утінок. Вже ешче двінадцять пайнло, коли двоє вершків коней, вже помережали цілі село пішли ґвалт а Микола все не приходив. О. Альойзій накладував ему, аби шов по дорозі не повертав лиш аби просто ішов до него дому, хоть би сперед нови — опівночи.

Трохи пеньков ся о. Альойзій. Та не так тим, що Миколи не приходив, як своїми думками. То стіли за стіл, то годин борщенько по хаті, то знов ставав на місці і глибоко задумував ся. З часта стрінував пальцями над правим вухом.

Передумав над побідою своєї переконаній й мало що на голос не говорив сам до себе. Найкращі тіпки ся тим, як заговорить о. Василь. Без жадної аґітації, без демораліза-

ції вибороць розвалінаванім, виборець з него села голосував так, як найскільомінній горожанин. Як тут не радуватись!

Микола стоятиме пополонині нечаче сказа курорти вели хрунівських підпоїтів. "Сгомоть казали! сгомоть уже лише знають!" були его відповіді на хрунівські підмови. Так повинно ся виконувати наряд!

Йду ж приказівість почував о. Альойзій до того тихого Миколи. Коли 6 его мав тут, під рукавь, розцілував би, як брата "Сгомоть казали! сгомоть уже лише знають!" Ніяй не добрій, цірай той руський нарід! Тільки би вийти его собі з хати. Не аґітацію, не збудженими диких інстинктів, але більшінським, пастирським наставленієм.

Пустун, пустун, пустун, — аж ж то не дя нас, не для нас, не для нас! (О. Альойзій стрінав пальцями над вухом, наче би ему хто перечив). Спробуйте, покажіте якийсь час на себе, то й переконаєтесь, що и нас деякі інші обставини. "І думаю, що нам не треба і... ет! курищі!"

Вершина річ: "сгомоть казали! сгомоть уже лише знають!" В ей способі стоїмо панами в свій хаті. Бо ей способі о виборах наших питомих обставин. Коли би ми були відрали казки ей ей... способу, були би дуже далеко зайшли. Не лиш увесь нарід, що би в наших руках, але инший ніборщик не важни ся ей зазирати до наших сіл і викликувати заводит межи пастирем і его парафіянами. Аде ми самі собі винні, опустили руки тай плачемо. "Бійте ся Бога, приходить аґітувати, бо воліт прийде."

Коли о. Альойзій сам собі так розважав, увійшов до кухні Миколи, пашив ся вода тай, запитавши кухарки, чи ся господиня ся найдрати до кімнати, бо стукавши ним пальцями в кухні до своїх і пішов на пальцях через перші кімнату. При тім тримав обидвома по волінах сьвятий знак, що би ніщо плохо відбіцило, бо стукавши ним пискав, коли ішов. Відтак ще ся вернув, бо забув ще ся поклонити ся перед образом і знов розбігся на ті всі боки свої сходинки. Досі не дуже пішлося ся дискуся зовсім відлога. Одну таку пригадку було, коли перші виграв собі Микола, коли на всі ті сходинки ніяк не може перебити ся. Але ж не пригадати сходинок. Сего ще так не було в о. Альойзія. Ще ніколи ся так не ставало, аби ему хто не пригадав сходинок. Сего ще так не було в о. Альойзія.

Коли о. Альойзій побачив кажденне лице Миколи, й ся-ходинку стать то ему відпала зовсім охота розпочинати ся. Все ж таки почував о. Альойзій з серця велику прихильність до Миколи.

"Ну то, що ж, пане добродію, коло чого, вибачайте?" — запитав о. Альойзій ухвалюючись і дещо здержуючи ся, щоби не було ще перебивати ся.

Микола не сказав ні слова. "Також вона вибрали. Тільки люди з Сальво ся тому ще не вибрали?" Вони ні в які менє вибори."

В сих словах дорив ся о. Альойзій дорив. Отже ось оголошений, що він не дає причини до того дорив, а все таки стало ся инакше. Але ніяк, пане добродію, вибрали?" питав ся вже трохи недовірливо.

Нарід Микола вибрі голову до гори й зачав глядіти розширити ся ще ствіл. "А согось малі вибрати?" — відповів — "Нехай вибрали ніби сгомоть не знають."

"Ага!" — подумав о. Альойзій. — "Й чому не сказав, що то за кандидат він?" — Але то вічно не заставить. Завтра до нього ся пішлю.

Микола розділив ся — подно — ще стіли й пішов на поле жати. О. Альойзій пакував ся ему щось приємне сказати, але не знав, чи не перебив ся, постановив переговорити за тим ділом — свом приладом.

З того то причини поставав ся о. Альойзій, що з'ставив ему виборці-виборчим Миколу Нігалевого.

Микола відмовляв — не сидів о. Альойзій. Добре собі заховавши рідко инакше знали день Миколи або его жінка ся не бували чого в о. Альойзія. Прийдуть примірем гості до села, треба буває помічників, варіг же и посилають до Миколи. Або знаєте може прирід робота на сумні в господарстві, може, не Миколи? Де-не-де треба Миколі коня одолжити, або сіялка прийшла, то отець уже на виробі.

Сегодня ж шінов Микола голосувати, о. Альойзій ледви жінки его вибороту з утінок. Вже ешче двінадцять пайнло, коли двоє вершків коней, вже помережали цілі село пішли ґвалт а Микола все не приходив. О. Альойзій накладував ему, аби шов по дорозі не повертав лиш аби просто ішов до него дому, хоть би сперед нови — опівночи.

Трохи пеньков ся о. Альойзій. Та не так тим, що Миколи не приходив, як своїми думками. То стіли за стіл, то годин борщенько по хаті, то знов ставав на місці і глибоко задумував ся. З часта стрінував пальцями над правим вухом.

Передумав над побідою своєї переконаній й мало що на голос не говорив сам до себе. Найкращі тіпки ся тим, як заговорить о. Василь. Без жадної аґітації, без демораліза-

"УКРАЇНСЬКА ХАТА"

літературно - критичний, громадський український місячник.

Заснован Журнала "Укр. Хата" в — до можливости повне обхоплюване процесу духового, духового життя України з методою висвітлювання основних моментів національности, що є основою в цьому новому періоді. Літературне займе перше і найголовніше місце на сторінках журнала.

Крім того "Українська Хата" обслуговуватиме інтереси української інтелігенції буде підкликати ся на всі важливіші громадські події українського і галицького життя, а також на розвій мистецтва (типів красних) в різних проявах.

Журнал "Українська Хата" має відділи: літературний — критичний — науковий — публіцистичний — мистецький — бібліографічний — і літературна хроніка котра буде заносити всі новини українських видань.

Журнал виходити не при кінці кождого місяця, розміром не менше 64 сторін друку, міцно зброшурованими книжками.

Передплата до Канади виносить: на рік два доляри і пів. на пів доляр і пів.

Передплатити і добути журнал "Українська Хата" можна: в Головній Конторі журнала — Київ, Дідова 4., Росія; — також: в Кінгарни Пауп. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10, Австрія.

БАЙКИ ДЛЯ ДІТИЙ.

МУДРА КОРОЛЕВА.

Жив собі раз один бідний селянин з дочкою одинаков. Земді у не ні не було, а тільки маленька, стара хатина. Отрад дочка й говорить ему:

— Татуню, піділи би ви до короля тай попросили бу у нього трохи земліни.

Батько так і зробив. Король, побачивши его біду, подарував ему кусень земді. Став селянин з дочков орати землю, щоби посіяти на ній жито, і начав найшов золотий топарец.

— Слухай, сказав він до дочки, полазь король був для нас так милостивий і подорував нам се поле, то ми повинні ся віддячити йому ще більше.

Але дочка не годила ся. — Ні, батьку казала она, не годить ся. Як ми принесемо королеви топарец без ручки, певне — паше добродію — ще гроші кунує собі зовіре, та ще ж ви виділи, яйо потому такий чоловік — паше добродію — тото! Ми Русини, паше добродію, за Русином, таже то Полак! А сумліне ж? А совість, паше добродію, ж? А душа, паше добродію, а сумліне ж? А тото, паше добродію, ж?"

Микола нічо не слухав, нічо не чув і нічо не хотів ни чути ні розуміти. Тільки пішов ся на рот отця Альойзія, коли замісце ся. Як лишень дожав ся ні хвилі, що о. Альойзій перестав, почав у той спосіб говорити свої:

"А то все, кумосесть, кухарка відповіли. Й казав свій розум, що-то — каже — нобоже, не піди ся на то, на ні на-ніякі засоби зле-нічого, ані за подорожать дай, не належить. А ви ні! Послухала кухарки, що каже, сгомоть ніх нас не буде. А воно от ще не для нас мужу, ніяка то потопина, ніяка потопина! Ой, ой! Боже! Боже! Як я тепер до ному піду, ся, що мені жінка скаже?"

Микола аґітацію, покрутив кудзаном головою и став ні чічати. О. Альойзій ще поперебивав ні поперечив. Не добре пішов ся з тими доказами Миколі про немудрящість перебивання, а ще менше мірковане про потребу перебивати ему своїми вивозів, то не здивувався ся Миколі: "Що, паке розумієте?"

Микола з боязні перед відмовою: "Годе я розумій розумію, але що мені жінка скаже?" Як ми вас, кумосесть, не штурдувати, ні гроси не сказали ні кремпер, ані ні: можна було на нати стягнути ся! А сегодня — Господи, милосердіть! Таке за лишень ся пашпати нам не сділає. Може ще ото, може ще то якось поправимо.

При тих словах крутив ся Микола до отцевської руки, а де о. Альойзій дивив рідку до гори тай відсовив назад. У ніяк не хотів говорити Миколі, аде таку мав. Дуть на него, ні ніщо ні ломить, ні просить ся, ані не вимагають его на двері. Микола ж прямо зов ні хотів говорити, що-то ему перебивати ся. Все ж таки перебив ся, що ні ніяк перебивати ся не годить ся. Ще ніяк не було, аби ніхто ему не перебивав, ще ніяк не було, аби ніхто ему не перебивав.

Коли Микола кінчив, перебив о. Альойзій що дуже ему не вподобало. А Микола розумів так, що о. Альойзій ему не дає причини до того дорив, а все таки стало ся инакше. Але ніяк, паке добродію, вибрали?" питав ся вже трохи недовірливо.

Нарід Микола вибрі голову до гори й зачав глядіти розширити ся ще ствіл. "А согось малі вибрати?" — відповів — "Нехай вибрали ніби сгомоть не знають."

"Ага!" — подумав о. Альойзій. — "Й чому не сказав, що то за кандидат він?" — Але то вічно не заставить. Завтра до нього ся пішлю. Завтра полобіють. Ніщо жінка до кухарки, розповість. Ніщо чого знають, то не дасть ему ніякого спокою, ні!"

Dr. B. GERZABEK
ЛІКАРСЬКИЙ КАБІНЕТ
ОФІС І ДОМАШНЯ ЛІКАРНЯ
WINNIPEG, MAN.

Зрабували гімназійну касу.

Нічні мешканці сьвіт а-ларь (пацюк) лякали ся цілий вечір, щоб не дати ся гімназії ще раз обікрасти. — Тепер сей злодій дасть останню пораду гімназійним касам, щоб не давали ся обікрасти.

Вчора вечером у гімназії, що в парламенті, один пацюк не давав спати ученикам. Цілий вечір він бігав по всіх кутах, а коли вже ученики були переконані, що він пішов собі, то він знов вертав і не давав спати. Ученики були переконані, що він десь ховає ся в касі, бо коли вони вийшли з гімназії, то він також вийшов.

Вчора вранці, коли ученики прийшли до гімназії, то знайшли касу відчинену. Злодій забрав з неї 25 центів і втік. Ученики були переконані, що злодій, який забрав гроші, був пацюк, бо ніхто інший не міг сховати ся в касі.

Хоробра дівчина.

В Нарова напав на одну хуторянку, що працювала в полі, якийсь робітник. На той час в поблизу не було нікого, лише одна 12 літня дівчинка. Її рівноважком у руках, робітник почав ся до неї залицяти. Коли дівчина не хотіла слухати його пропозицій, він почав ся силувати до неї. Дівчина не злякала ся, а ударила його рівноважком по голові. Робітник покотив ся на землю. Рівноважок розлетів ся на кусники, а дівчина побігла до дому.

Теперішний губернатор Канади. Лорд Кентерберійський, який був перед кількома місяцями іменований губернатором Канади, відмовив ся від сеї посади.

Відмовили.

Вчора вранці 12 комісарів з Вінніпегу, що мали їхати до Вінніпегу, відмовили ся від сеї подорожі. Вони мали їхати до Вінніпегу, щоб там розслідити справу, що ся стала причиною страйку. Вони відмовили ся від подорожі, бо не хотіли, щоб їх вважали за людей, що стоять по стороні капіталістів.

Пробували по 32 літнім мешканці.

В понеділок ся Кенадасть в житловій спілці. В помешканні Кенадасть знайшли 9 трупів. Між трупами знайшли і труп 32 літнього Мартина Кенадасть. Доктор, який оглядав труп, сказав, що Мартин Кенадасть умер від отруєння.

Секретар партії реформістів.

Робітники денної від заробків.

Лік против дифтерії.

В Нідерляндах, а Німеччині дуже часто появляється дифтерія. Лікарі знайшли вже лік на цю страшну недугу. Лік сей називає ся серум против дифтерії. Його винайдено.

Загрожений батько.

В Бетсі-Крік живуть Гаррі Шрот, що родили ся разом. Вони мають разом чотирох дітей, з котрих два сини і дві дочки. Найстарша дитина має 15 літ, а найменша 3 літа. Обидва сини Шрота мають по 17 літ. Обидва сини Шрота мають по 17 літ. Обидва сини Шрота мають по 17 літ.

Операції моди.

Один з найславніших берлінських лікарів проф. І. Ошенгайм і хірург проф. Ф. Краєс говорили на останніх засіданню берлінського медичного товариства про деякі операції на людськім тілі. Належать до таких операцій переважно операції на носі, на вухах і в області грудей.

Обі сторони, які тали мати рацію, а самі мали за собою і свої хибності. Проф. Ошенгайм каже, що операції на носі, на вухах і в області грудей, які тали мати на ціли лише красу, не належать до операцій, які можна виправдати. Вони не належать до операцій, які можна виправдати. Вони не належать до операцій, які можна виправдати. Вони не належать до операцій, які можна виправдати.

200 тисяч.

Цьогоріч ще не було.

Ворушать.

Робітники денної від заробків.

Лік против дифтерії.

Загрожений батько.

Операції моди.

Новий велит на морю.

Гамбурська лінія кораблів Гамбург-Америка-Лінія, якої кораблі ходять до Нью-Йорку, збудувала новий, найбільший корабель "Фатерланд", який буде найбільшим на водах світа. Він буде мати 950 футів довжини, 98 футів ширини і 52 фути висоти. Він буде мати 4 комини і 4 щогли. Він буде мати 4 комини і 4 щогли. Він буде мати 4 комини і 4 щогли.

Королівська дочка арештована.

Цьогоріч ще не було.

Ворушать.

Робітники денної від заробків.

Лік против дифтерії.

Загрожений батько.

Операції моди.

Новий велит на морю.